

[Kofod-Svendsen]

forening, Poul Erik Petersen, den 24. august 1990 både i dagbladet Børsen og i Weekendavisen har behandlet spørgsmålet. Jeg citerer lidt fra Weekendavisen:

»Hvis formålet er at kæde skatte- eller afgiftslettelser sammen med overenskomstforhandlingerne som alternativ til lønforhøjelser, er en afgiftstilpasning, som vi alligevel skal foretage før eller siden, at foretrække frem for en sænkning af marginalskatten. De laveste indkomster har ingen eller kun ringe glæde af, at 6 pct.-skatten fjernes. Derfor vil de lavtlønnede kræve lavtlønstillæg, men får de det, risikerer vi, at det som sædvanlig smitter af på de højere lønnede, selv om disse får en skattelettelse. Altså er der fare for, at omkostningerne alligevel løber løbsk. Hvis formålet er at sikre mindst mulige omkostningsstigninger, taler det for at sænke afgifterne frem for at fjerne 6 pct.-skatten. Afgifterne vender den tunge ende nedad. Afgiftslettelser kommer altså også de lavtlønnede til gode.«

OG SÅ FORTSÆTTER MAN I WEEKENDAVISEN:

»Vicedirektør Poul Erik Petersen mener, at man f.eks. kunne overveje at indføre en særlig lav momssats for fødevarer, som man har i andre EF-lande.«

Det er netop at bruge momsens målrettet at udtage nogle fødevarer eller andre dagligvarer, og det synes jeg vi også ud fra en sundhedspolitisk vurdering kunne få en god drøftelse af. Vi kan godt tage det målrettet. I Kristeligt Folkeparti er vi meget fleksible over for, hvilken løsning der er bedst, vi må bare have alsidighed ind i debatten.

Ministeren omtalte disse punkter, som om det eneste saliggørende var at få 6 pct.-skatten væk. I den forbindelse vil jeg minde om, hvad direktør Poul Erik Petersen ikke bare i Weekendavisen, men også i Børsen giver udtryk for:

»Efter min mening må diskussionen om en differentieret moms have høj prioritet. Herved kan man både forberede indgangen til det indre marked, hvor vi er det eneste land, der ikke har forskellige momssatser, og samtidig undgå den sædvanlige ophedede diskussion i overenskomstforhandlingerne om særlige tillæg til de lavestlønnede. Lavere fødevareroms kunne her være medvirkende til at imødekomme disse særlige ønsker.«

Poul Erik Petersen siger videre:

»Det er klart, at de lavestlønnede ikke får del i denne lettelse. Derfor vil f.eks. den differentierede moms være at foretrække.«

Det er ikke hvem som helst, der her udtaler sig og altså ikke lovpriser afskaffelsen af 6 pct.-skatten på samme måde, som statsministeren og skatteministeren har gjort. Det var det ene eksempel, jeg gerne ville trække frem.

Det andet, jeg gerne vil minde om, er den videnskabelige undersøgelse, som er foretaget af løndannelsen i Norden. Vi har et resumé af en kronik i Erhvervsbladet af 28. september i år, men jeg mener, vi må have hele den samlede videnskabelige redegørelse bestilt til Skatteudvalget og have Skatteministeriets minutløse kommentarer til de videnskabelige undersøgelser, der konkluderer følgende:

»Det synes således mere sikkert, at lønningerne kan reduceres ved en reduktion af de indirekte skatter, f.eks. momsens, end ved en mindskelse af de direkte skatter.«

Man har altså foretaget en undersøgelse af løndannelsen og er kommet frem til den samme konklusion som Dansk Arbejdsgiverforening, og så må vi altså lade det komme an på en prøve. Vores målsætning er at finde det instrument, der giver en så afdæmpet lønudvikling som muligt.

Skatteministeren skrev til det forslag til folketingsbeslutning, som Kristeligt Folkeparti fremsatte, på side 6 i det bilag, der blev tilsendt Folketingets Skatteudvalg:

»Isoleret set medfører en reduktion af lønstigningstakten en forbedring af konkurrenceevnen, der stimulerer eksporten, mens importen reduceres. Forbrugerpriserne falder, men mindre end lønningerne, fordi importpriserne kun påvirkes i et beskedent omfang.

Betalingsbalancen forbedres, og som følge af den øgede produktion stiger beskæftigelsen samt investeringerne. Den øgede beskæftigelse betyder, at arbejdsløsheden falder og presset på arbejdsmarkedet øges.

Dette pres udløser en større lønglidning end ellers grundet stivhed og flaskehalse på arbejdsmarkedet. Efter en tid vil den øgede lønglidning gradvis have udhulet den oprindelige positive effekt af lønedsættelsen på konkurrenceevnen og betalingsbalancen.

Set på lidt længere sigt vil en isoleret reduktion af lønstigningstakten således kun have begrænset virkning på betalingsbalancen, mens